

Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte fra den høitærede Ministers Side angaaende Dr. Steenstrups Indberetning, beklager jeg, at den høitærede Minister har indtaget et fra hans Forgænger ganske forskjelligt Standpunkt. Det er meget muligt, at det er uønskeligt for den høitærede Minister, at disse Indberetninger af de Grunde, han nævnte, ikke ere Gjenstand for delvis Offentliggjørelse — det skal jeg ganske erkjende — men jeg beklager ikke at kunne forstaa denne Betragtningmaade her. Den høitærede Minister vil erkjende, at naar vi staa uden virtelig sagtyndig Veiledning for at forstaa Fordelingen af Bevillingerne, der gives, ville de Forslag, der komme fra Rigsdagen, blive mindre vel motiverede, og det kunde mulig komme til at gaa ud over Enkelte, som man ellers kunde spare derfor. Jeg tror overhovedet, at jo større Alenhed, der vises fra Administrationen overfor Udvalget, desto større Beredvillighed er der fra Thingets Side til at gaa ind paa Bevillinger, som foreslaas. Jeg tror heller ikke, at det kan siges at være stemmende med Forudsætningen for Bevillingen af de 3,000 Kr., som den høitærede Minister ønsker til denne Anvendelse, til Tilhyn med Skolerne. Det var ganske vist Forudsætningen, at det hele Arbejde, der fra Tilhynets Side gjøres, ikke blot skal være til Veiledning for Ministeren, men ogsaa skal kontrolleres af Udvalget. Hvorledes Udvalget vil stille sig til Sagen i Fremtiden, skal jeg i Diebliffet ikke udtale mig videre om. — Med Hensyn til Husleie-godtgjørelser paa Regentens udtalte den høitærede Minister, at han ikke kunde binde sig til at gaa ind paa Forslaget; men jeg skal da gjøre opmærksom paa, at det kun er under den Forudsætning, at Forslaget er tiltraadt af Udvalget, saa at, hvis det ikke sker, vil Udvalget ikke gaa ind derpaa, idetmindste ikke uden en nærmere Forhandling. — Jeg venter, skjøndt jeg ikke har hørt den høitærede Minister udtale sig derom — jeg antager, at det er en Forglemmelse, eller at jeg har overhørt det — at den ærede Minister vil overbeie Spørgsmaalet om Trykningen af Bergs græske Lexikon, hvis det er muligt endnu at gjøre det. Det er jo af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Vden Valgkreds (Vrix) og jeg tror fra flere Sider erklæret for idetmindste tvivlsomt rigtigt at spare paa Bogen ved at trykke den med mindre Typer, men paa den anden Side veed jeg ikke, om det nu er for sent, og om ikke Lexikonnet allerede er saa vidt fremmet med Hensyn til Trykning, at ingen Forandring kan ske.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Den ærede Ordfører mente, at det særlig for mig som Kirke- og Undervisningsminister var mindre rigtigt, at jeg tænkte saa ondt om mine Medlemmer, men hvad det angaar, maa jeg dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar man opstiller et bestemt Princip, nemlig: ingen Lønningsforholdelser paa denne Finantslov, og man saa finder en enkelt Undtagelse paa sit Budget (Afbrudelse), en enkelt Undtagelse paa mit Ministeriums-Budget, der er ikke flere (Th. Nielsen: Der er ogsaa kun to derpaa!) nei, der er foreslaaet mange — kommer man nødvendigvis til at tænke: Hvad kan Grunden være? Naar man saa kjender de personlige Forhold, indrømmer jeg, jeg tænker ikke saa godt om Menneſteheden, at jeg ikke er fuldstændig overbevist om, at min Tro er den rigtige. (Ordfører er en [Holstein]: Saa meget værre for Ministeren.) Hvad Realskolerne angaar, kunde jeg forstaa det ærede Udvalgs Stilling, hvis man havde indskrænket sig til, som Ordføreren bemærkede, at være varjom lige overfor disse Bevillinger; hvis man altsaa havde gennemgaaet hvert enkelt Forslag til Forhøielse og sagt: Ja, den og den Skole har ikke viist sig endnu saa udviklet, har endnu ikke viist sig saa god, at der er Grund til allerede nu at forhøie Tilskudet, skulde jeg ikke have Noget som helst mod en saadan Varjomhed. Min Indvending gjælder derimod den Stilling, Udvalget har indtaget, nemlig slet ikke at være varjom, men ganske rolig erklære: Enhver Forhøielse paa Realskolekontoen iaar negte vi. Thi der ser jeg ikke rettere, end at det kun er et politisk Forslag og en politisk Afstemning, hvor Realiteten aldeles ikke kommer i Betragtning. Hvad Skolen i Rønne angaar, er det ganske sikkert muligt, at manovre paa Bornholm ikke alene har en saa stor Interesse for Opretholdelsen af Artiumskursus, at man vilde give et meget betydeligt Tilskud, men at den er saa overordentlig stor, at man gaar til at ville bevilge det Hele, det er jo muligt, men det er næppe meget sandsynligt, thi for Kommunen og Amtet, særlig for Kommunen, vil det være temmelig dyrt, og endvidere vil det med Rette fra deres Standpunkt kunne betragtes som temmelig meget forlangt af Statskassen, at de skulle betale fuldt ud, hvad en saadan Tilbygning til en Statskole vilde koste. Og naar den ærede Ordfører saa særlig henviste mig til, at jeg ikke havde været saa ganske uden Forstaaelse af Udvalgets Stilling lige overfor Bidrag til Fødselsstiftelsen, just paa Grund af, at For-